

Oddaljeno svetovje

Zadnja meja neskončnosti — 400 milijonov svetlobnih let daleč od nas

Iz Los Angelesa poročajo, da so v zvezdarni na Mount Wilsonu odkrili kozmično meglo, ki je od nas oddaljena okrog 400 milijonov svetlobnih let.

Na Mount Wilsonu imajo zdaj največji teleskop na svetu, njegovo zrcalo meri v premeru 2 in pol metra. V zvezdi s tem ogromnim umetnim očesom so umetniki možgani, ki si z očesom dojetjo sliko vtisnemo na svetlo v spomin; fotografski aparat s ploščo. Ciklopsko oko ima tolikšno prodornost, da bi moglo vtisniti na ploščo svetlobo majhne žepne električne svetilke, ki bi bila oddaljena 12 km. In tako ujame lahko še zvezde 22. reda, katerih slabotni so bi ustrezal svetlobi električne svetilke v omenjeni oddaljenosti.

Kakšnih 800 milijonov zvezd more razločiti na vsem nebesnem svodu teleskop na Mount Wilsonu. To je komaj majhen del mnogih milijard zvezd, ki jih mora obsegati samo sistem Rimske ceste, tiste ga svetovnega otoka, ki mu pripada tudi naše osončje. Skrajne zvezde tega svetovja so deset tisoče svetlobnih let oddaljene od nas. A kaj je to proti daljavam, v katerih se gibljejo druga, podobna svetovja?

Ze s prostim očesom moremo dojeti, čeprav nerazločno, nebesno tvorbo, ki leži izven sistema Rimske ceste. To je zname-

nita velika meglenica v ozvezdju Andromede, ki nam jo že močnejši daljnogled pokaže v obliki spiralnega oblaka. Orjaško oko na Mountu Wilsonu je ta oblak razčlenilo v milijone in milijone sonc, podobne našemu solncu. Cel milijon let potrebuje svetloba teh sonc, da prispe do nas. Z drugimi besedami pomeni to, da vidimo meglenico Andromede ta trenutek v obliki, kakršno je imela v času, ko človeka še ni bilo na zemlji. Svetloba premeri v enem letu 11 bilijonov kilometrov in še milijonkrat toliko je ta meglenica oddaljena od nas.

Ali niso to daljave, ki jih je z našega znanstvenega zemeljskega praška nemogoče izmeriti? A vendar imajo astronomi svoje metode, po katerih morejo izmeriti vsaj približno še neprimerno večje razdalje, nego so te, še štoinsekundno večje razdalje. Eno izmed teh metod je odkrila ženska, ameriška astronomka Leavittova. Temeljna misel je preprosta: če poznaš resnično svetelnost nekega telesa in navidezno svetelnost, s katero se ti predstavi zaradi svoje oddaljenosti, izračunaš lahko s pomočjo zakonov, po katerih svetelnost na daljavo pojema, tudi oddaljenost telesa. Učena dama je opazila, da je med trajanjem svetlobnih nihajev tako zvanih »spremenljivih zvezd« in njihovo

resnično svetelnostjo neko določeno številčno razmerje, ki se da izkoristiti za račune o oddaljenosti zvezd in s tem njihovih svetovnih sistemov. To vse je lahko čitati in prilično lahko razumeti, a kaj težki so računi, ki jih morajo izvršiti po teh principih raziskovalci, da se približajo resnici.

Tako so mogli ugotoviti, da je Andromedina meglenica našemu svetovnemu sistemu najbližji svetovni sistem. Pred nedavnim je astronom Baade v ozvezdju Velikega medveda odkril slabotno meglico, ki so jo smatrali za skrajno mejo vesolstva. Od nas je oddaljena kakšnih 300 milijonov svetlobnih let. Kakor je razvidno iz tega, kar smo povedali v začetku, so se zdaj meje vesolstva premaknile še za sto milijonov svetlobnih let dalje. Ali mu pridemo sploh kdaj do konca?

Mož, ki ju je odpeljal na medene tedne

Strojvodja Duffin, ki je odpeljal Kentskega vojvodo in vojvodinjo s posebnim vlakom v Hinley (Staffordshire), kjer bosta novoporočena preživela medene tedne svojega zakona

MNOGINE VEDO

da je ženam na dosmrtno ječo obsojenih zločincev v ameriških Zedinjenih državah dovoljeno vzeti iz drugega moža; da imajo londonski gasilci »dežnike« iz zbešta; da imajo v Moskvi avtobuse, ki presegajo po velikosti tramvajске voze in je v njih prostora za 84 oseb.

Potapljaški rekord

Prvi potapljač mornariške sekcije Brindisi Campagnoli je tle dni poslal svojevzrsten potapljaški rekord. Ostal je pod vodo celih 8 ur v globočini 22 m. Ko so ga na dan znamenje dvignili na površino, n' kazal nobenih znakov utrujenosti in izčrpanosti.

Kapitan „Morro Castlea“ pod obtožbo

Iz New Yorka poročajo, da sta kapitan Warms in višji inženjer Abbott, ki sta v trenutku požarne katastrofe poveljevala »Morro Castleu«, obtožena zanemarjenja službene dolžnosti. Obtožnica jima očita, da sta s tem zakrivila smrt nad 50 nedolžnih potnikov, ki bi jih bilo lahko rešili. Oba obtožena sta v zaporu, oblasti pa so jima zaenkrat na prosto dale, da gresta na svobodo, če položita vsak 2500 dolarjev kavejce Generalna obravnava proti kapitanu in inženjerju bo 12. decembra.

Čitajte tedensko revijo „ŽIVLJENJE IN SVET“

Katastrofa na vezuvski železnici

Sedem mrtvih, mnogo hudo ranjenih

Napolijska vzpenjača je sestavni del velike zvezne železnice, ki vodi od Bugliana blizu Pompejev do roba žrela na Vezuvu. Ta železnica, ki se pri vzponu na ognjenik spremeni v žično železnico, pa vozi potem do znanega observatorija na vulkanu. Proga žične železnice je precej dolga. Ta del vožnje je za vsakega tučca posebno privlačen, zlasti ob času večerne razsvetljave.

Te dni pa se je primerila na prvem delu železnice, ki ima še značaj električne železnice, strahovita nesreča. Na koncu vlaka, ki vozi nekaj časa precej strmo, je bil pripet vagon, v katerem so bili večinoma železniški uslužbenci, tujski vodnik ter samo nekaj turistov. Ta vagon se je odtrgal od vlaka ter jel zaradi vlaga na tračnicah drseti navzdol. Strojvodja je kmalu opazil nezgodo in potegnil zavoro, ki pa ni prišla. Vagon se je tedaj popolnoma odtrgal ter drevel čedalje hitreje in slednjč v blaznem diru na nekem ovinku skočil s tira, se zaletel v železen drog in pokopal pod seboj vse potnike.

Nastala je zmešnjava. O nesreči so bile takoj obveščene oblasti, ki so odredile,

da se mora pomagati onesrečencem. Nekaj pa jih je bilo že mrtvih, med njimi neki Francoz in Francozinja, ki sta bila na poročnem potovanju ter sta bila namenjena v Tunis. Poleg njiju so nasteli še pet mrtvih, tako da je doslej sedem smrtnih žrtev. Vsi ostali, ki so bili v tem vagonu, pa so več ali manj hudo ranjeni. Prepeljali so jih v bolnišnice v Loretu in Napoliju, dvomijo pa, da bi kateri od njih okrevali. Vsi so hudo ranjeni. Iz tujsko-prometnih razlogov poročila prikrivajo obseg te katastrofe.

A NEKDOTA

Papeža Leva XIII. je posetil kardinal Rosella, baš ko je nakopičil na mizo svoje sobe gore zlatnikov. Papež je moral za trenutek v drugo sobo. Preden je odšel, je dejal kardinalu z nasmeškom.

»Dragi brat, pretleko noč se je zgubil v to sobo netopir. Moramo ga dobiti. Prosim, ploskajte močno z rokami, dokler se ne vrnem!«

VSAK DAN ENA

Mladi doktor
Zdravnik: »Kateri izmed gospodov čaka najdalje na mene?«
»Jaz, vaš krojač, gospod zdravnik!«

Francoska policija na Madžarskem

Ze pred dnevi se je pripeljal v Budimpešto francoski višji detektivski nadzornik Barthelot, uslužben pri pariški policijski prefekturi. Naloga Barthelota je, voditi preiskavo zaradi marsejskega atentata. Barthelot se je predstavil pri političnem oddelku budimpeštanske policije, kjer je predložil svoje listine. Madžari so ga vjudno sprejeli ter mu izjavili, da bodo njegovim željam rade volje ugodili, »kolikor bo v njih moč«. Barthelot bo obiskal tudi Janko Pusto ter bo ostal na Madžarskem predvidoma kakšnih deset dni.

Francozi so sedemnajstič preleteli Atlantik

Te dni je prispel francoski hidroplan »Santos Dumont« iz Dakarja v Natal. Vodno letalo je pripeljalo čez Ocean 7 potnikov ter je absolviralo 3200 km zračne poti v 16 urah 25 minutah. To je bil 17. francoski zračni polet čez Atlantski ocean.

DROBIŽ S KRALJEVSKE POROKE V LONDONU

Princesa Marina je morala obljubiti svojemu soprogu ljubezen, spoštovanje in pokorščino

Svatba Kentskega vojvode je končana. V Londonu so sneli zastave, pomeli plesne dvonane in zdaj krožijo med prebivalstvom samo govornice o ginjenosti kraljice Mary, ki je ves čas poročne ceremonije držala robcem pred očmi in si z njim brsala solze.

Nevesta je začela prisego zvestobe svojemu ženinu z besedami: »Jaz, Marina vzamem tebe, Jurij, Edvard Aleksander, Edmund za soproga.« In ko sta ženin in nevesta izmejala poročne prstane, je morala princesa Marina obljubiti, da bo svojega soproga »ljubila, spoštovala in se mu v vsem pokorila.«

Mnogo intimnejši kakor poročna ceremonija v Westminsterski opatiji je bil obred v kapelici Buckinghamske palače. Tam sta stopila ženin in nevesta pred ol-

tar s svečam v rokah in zlatimi kronami na glavi. Značilno za Londončane je to, da so stali ljudje med poročnim obredom razoglavi na ulicah pred zvočniki ter poslušali ceremonijo z neverjetno pobožnostjo in vdanostjo. Pri nas bi si marsikdo tudi ne predstavljaj, da bodo tekli po poročni člani kraljevske rodbine za gala kočijo z ženinom in nevesto. Pa se je vendarle zgodilo. Ta tek je trajal do vhoda v Buckinghamsko palačo, kjer so nevesto in ženina pri izstopu obsuli s konfeti, cvetjem ter jim med šaljivimi vzkliki po vrsti čestitali.

Nevesta je prejeła lep dar tudi od svojih grških rojakov. Kmetje iz atenske okolice so ji poslali izredno lepo grško narodno nošo in bogato z zlatom izvezano košuljo. Grška vlada pa je počastila Kentske-

ga vojvodo s tem, da mu je podelila visoko odlikovanje.

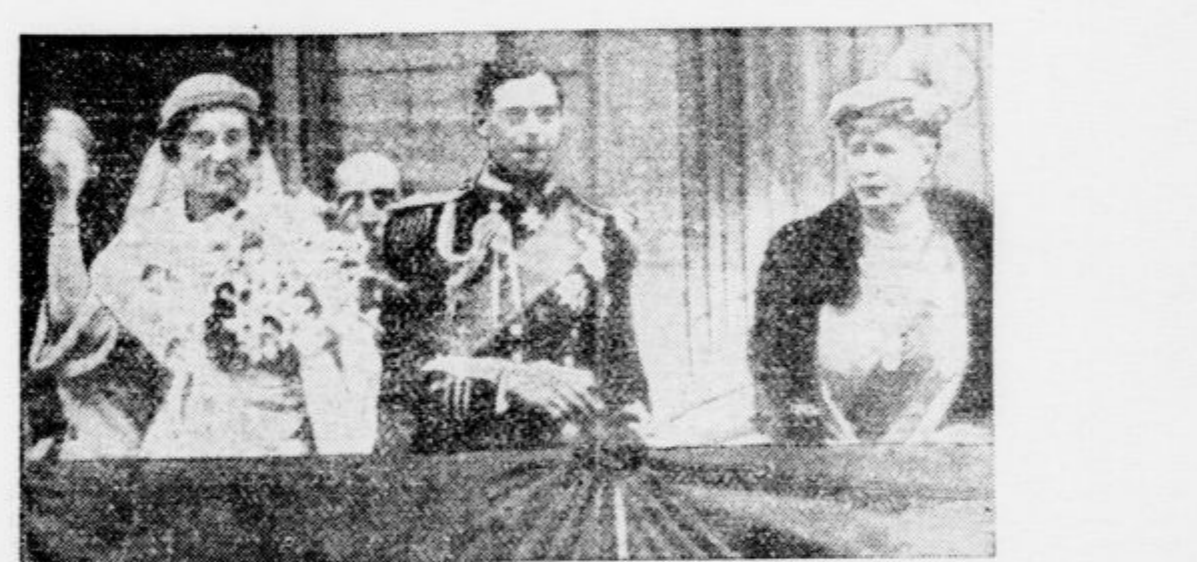
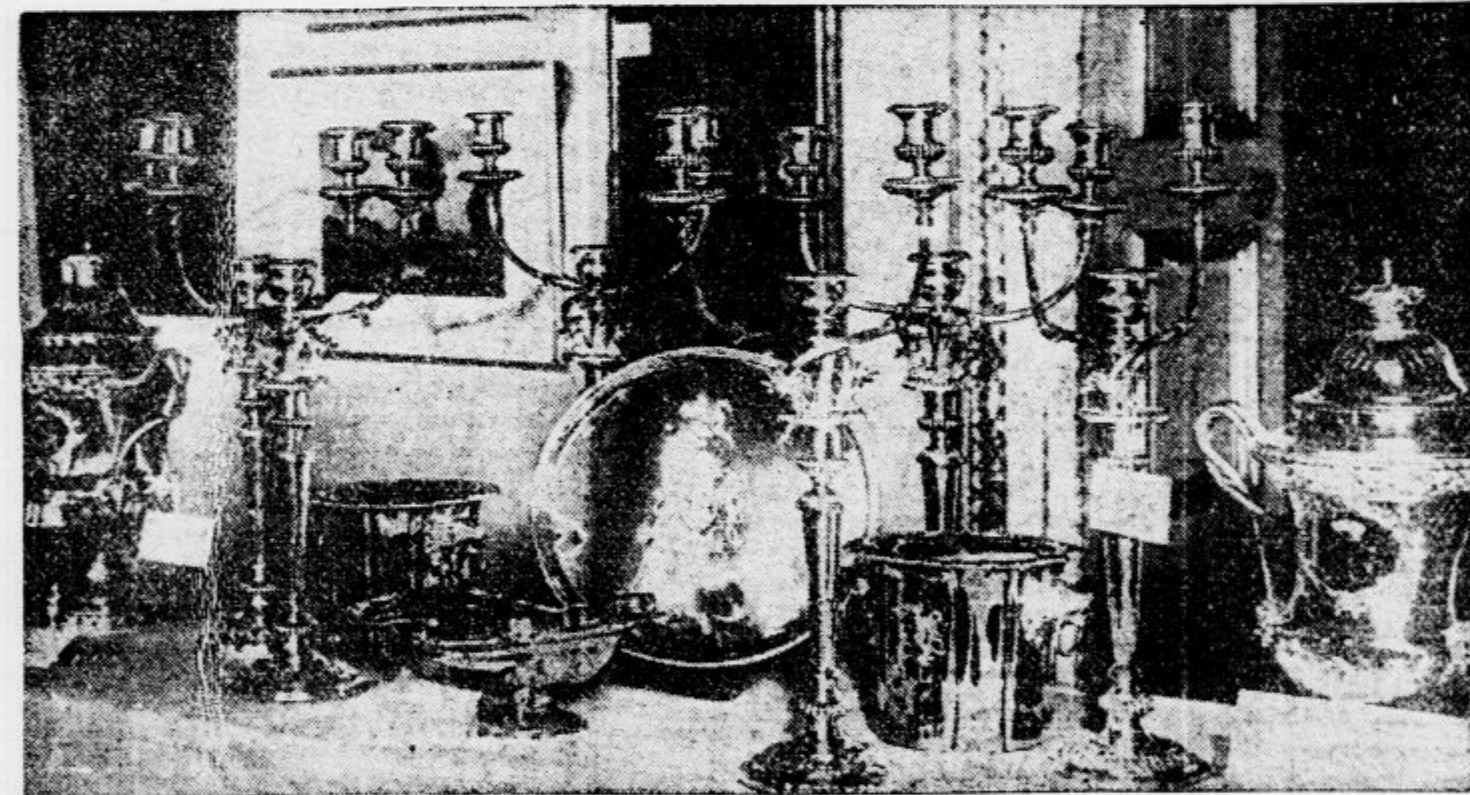
Med ceremonijo po grškem obredniku je posadil nadškof novoporočencema na glavi zlati kroni, potem pa je obema ponudil vina z otoka Samosa. Na svatbeni gostiji je imel prvi nagovor na novoporočena kralj Jurij V., ki jima je želel vse najboljšo v njunem novem stanu. Med njegovim voščilom so se nenadoma odprla 2,70 m visoka vrata, ki drže v sinji salon. Tam je stala sredi dvorane slovita torta, od katere si je odrezala prvi kos princesa Marina. Nato so pristopili svatbeni gostje ter rezali kos za kosom. Vsakdo je hitel, da bi prišel do svojega fetiša. V torto so namreč položili zlato podkev, zlatega oslička, zlat naprstnik, poročni prstan, golobčka in tri pennyje.

Pri dinanju se je zgodil tudi »čudeže«, da so se sestali bivši ruski veliki knezi in knezinje s sovjetskimi poslankom pri angleški vladi Majskim. Poročnim svečanostim pa je prisostvovalo več ljudstva kakor se je bilo ob kronanju sedanjega angleškega kralja.

O Kentskem vojvodu krožijo zdaj po Londonu vsakovrstne anekdote. Najbolj razširjena je gotovo tista, ki pričuje, kako je kraljev »sin« se na večer pred poroko bi obziren do ljudske tradicije. Vojvoda je obiskal ta večer svojo nevesto in njeno mater. Vsi trije so se peljali k predstavi v gledališče, od koder jih je vojvoda spremljal domov. Seveda se ni mogel ženin ta večer tako hitro posloviti in ločiti od neveste. Zadržal se je na obisku pri nji dalj

časa, tako da ga je moral poseben dvorni uradnik opomniti, da se že bliža polnoč. Angleško ljudsko izročilo namreč pravi, da bosta ženin in nevesta vse življenje nesrečna, če ostaneta zvečer pred poroko skupaj dalj nego do polnoči. Vojvoda, opozorjen na to staro šego, je takoj ubogal, se naglo poslovil od Marine in njene matere. Planil je v avtomobil, ki ga je čakal pred hišo. Ko se je voz premaknil z mesta, je udarila polnoč. Ko so Londončani izvedeli za to, so bili polni hvale za mladega vojvodo in so se topili od srečne zavesti, da bo zdaj zakon s princeso Marino srečen do konca dni...

Kentski vojvoda se je po poroki z nevesto odpeljal v vasico Hinley, kjer bosta v miru preživela medene tedne svojega zakonskega življenja.

Slika na levi: Del poročnih daril, ki so jih poklonili Kentskemu vojvodu in vojvodinji — Na desni: Novoporočena s kraljico Mary na balkonu Buckinghamske palače

Na levi: Poročna ceremonija v Westminsterski opatiji — Na desni: Novoporočena v rodbinskem krogu po poroki (Naš knez-namnestnik Pavle stoji v drugi vrsti)

Marcelle Tinayre

Upornica

Roman

In povedal ji je, kako si je želel, da bi mogel vse deliti z njo... da bi se z njo oženil...
 »Da bi me vzeli za ženo?« je zavpila.
 »Seveda! V vas sem videl tovarišico za vse življenje, svojo ženo...«
 Jozana tega ni mogla zapopasti... Sama je mislila zgolj na ljubezen, in tako so jo navdale Noëlove besede s prepadenostjo, namestu z radostjo in nežnim ponosom...
 Pritisnila je lice, ki je bilo še mokro od solz, Noëlu na roko. Njegova druga roka ji je božala in milovala lase...
 »To vam ni po godu, prijateljica?«
 »O, kako si morete misliti... A sama nisem snovala nobenih načrtov... Niti mislila nisem na prihodnost...«
 »Povedal sem vam vse. Zdaj govórite vi... Odrešite me čakanja... Nekam tesno mi je, res da; a saj čútite, da vas ljubim in vas bom mirno poslušal...«
 Jozana je zamrznilo.
 »Oh, jaz... jaz...« je zajecjajala.
 Njen glas je bil hrripav. Zvijala se je, kakor da bi ji Noëlov tesnobni pogled slonel na ramenih kot resnično breme.
 »Povedala sem vam... kako sem se omožila... Ljubila sem ga... O, ne z veliko strastjo... ampak tako, kakor ljubijo mlada dekleta... Razen tega Pierre ni bil popolnoma tistih misli kakor

jaz... A vendar bi bila — s trohico dobre volje — lahko srečna... če bi ne bil zbolel, kakor veste... Zelo bolan je bil, in bolezen je izpremenila njegovo naravo...«
 »Vem... Pripovedovali ste mi, in tudi drugi so mi povedali...«
 »Drugi?...«
 »Foucart... Mnogokrat mi je rekel, da ste pokazali veliko poguma in toliko požrtvovalnosti, da vas je treba občudovati.«
 Pokrila si je obraz in zašepetala:
 »Ne! Ne!... Nikar ne verjemite!«
 »Kako to?«
 »Nisem bila vredna občudovanja, o ne! Popolne žrtve nisem bila zmožna... Bila sem mlada. Hotelo se mi je sreče... in življenje je bilo tako težko... tako težko!... In...«
 »Kaj? Govorite... hitro!«
 »Ljubila sem... iz vsega srca... Da, mislila sem, da imam pravico...«
 Obmolnila je... Moči so jo zapuščale... Čutila je, kako je Noëlova roka na njenem sencu vztrepetala... Bol, ki ji je to povzročilo, jo je poživila in izpodboda, da je pogumno nadaljevala:
 »In tako sem se vdala...«
 Noël se je zdrznil.
 »Jozana!... To... tega sem se bal... Moj Bog!«
 In tiho je zajecal:
 »Nikoli nisem mislil, da bo tolikanj bolelo...«
 Jozana se je prestrašena vzravnila; ohrabila se je in pogledala Noëla... Še se je brzdal in krotil svojo bol.
 »Noël... Moj Noël! Usmilite se! Umejte me... Kdo me more bolje razumeti od vas? Vi me ne morete obsoditi; ne morete me zani-

čevati... Bila sem šibka, ker sem bila nesrečna... A mislila sem, da ne delam nikomur krivice, mislila sem, da imam pravico...«
 Prijel jo je in jo vzdignil k sebi...
 »Mar sem rekel, da vas zaničujem? Da vas obsojam?... Ali govorim o pravici ali o dolžnosti?... Trpim... to je vse... Nezmisljeno je, blazno!... Zakaj prav za prav sem bil na to pripravljen... Zdaj, ko slišim... ko vem... ko si predstavljam...«
 »Noël!« je tarnala v svojem obupu. »Zdaj me ne morete več ljubiti! Noël, končano je!... Čutim... izgubila sem vaše srce... In vendar bi bili morali slutiti... moja žalost... moje spomine... Oh, vzlic vsemu sem zaupala vaši pravičnosti, vaši prizanesljivosti... Poznala sem vaše nazore, ki niso nazori drugih moških... In ponavljala sem si nekateré vaše izreke, ki so me vlašili...«
 Krčevito je zaihtela. Noël jo je stisnil k sebi. Čutil je trepet njenih prsi, globoke udarce njenega srca, drhtenje rok, ki so se ga oklepale.
 »Da, da,« je vzdihnil. »Človek se ima za zelo močnega in misli, da je marsičemu že odrasel. Pa govori o teh rečeh tja v en dan, kakor da bi govoril o nesreči, boleznih ali smrti. In ko spozna za besedami resničnost, tedaj se upira in trpi, kakor neumna stvar...«
 »O, Noël, verjemite mi, da trpim bolj od vas!...«
 »Bal sem se tega, kar danes vem... A v strahu je še vedno nekaj upanja... V dnu srca sem si mislil: saj ni res... Saj ni mogoče...«
 Skočil je po koncu; težko diha, kakor človek, ki ga duši, je hodil po sobi sem ter tja... Zdaj pa zdaj si je potegnul z roko po čelu in očeh... Jozana je klečala ob divanu... negibno... vsa iz uma...

Zanimiva in poučna sodna razprava s političnim ozadjem v Celju

Celje, 2. decembra.

Preteklo soboto je poročalo »Jutro« o sodni razpravi, ki je bila pred celjskim sreskim sodiščem o tožbi g. dr. Jura Hrašovca proti sreskemu veterinarju g. Maksimu Šribarju. Razprava je bila končana s poravnavo, ki je dala tožitelju polno zadoščenje; pokazala pa je, kako se z nekaterih strani zopet uvajajo v naše javno življenje nerazveseljene politične metode. Enako sliko je nudila tudi razprava, ki se je vršila pred istim sodiščem par dni poprej in je ravno tako imela politično ozadje.

Nekaterim ljudem že dalje časa ni po godu razmah, ki sta ga dosegli občinska in sreska organizacija JNS v Celju; zlasti pa neradi vidijo absolutno enotnost in kompaktnost stranke v Celju in celjskem srezu. Ze nekaj časa se pojavljajo od teh, sicer maloštevilnih ljudi prizadevanja, zanesi v stranko razdor, kompromitirati vodilne osebnosti in doseči, da bi prišlo do nesoglasij, iz katerih bi potem črpali dotičniki politične dobičke.

V težkih dneh po smrti kralja Aleksandra so taki elementi v Celju raznesli kleveto, da je predsednik JNS g. dr. Ernest Kalan v znanem Kuglerjevem procesu v Beogradu zagovarjal obtožena Evgena Kvaternika, oziroma da je zanj interveniral in da je on dosegel, da je bila obtožba umaknjena.

Ta kleveta se je širila zlasti med mladino. Predsednik dr. Kalan je takoj, ko je bil o tej intrigi informiran, sklical na 22. oktobra sejo odbora JNS in tamkaj zadevo razčistil. Izrečena mu je bila soglasna zaupnica, kleveta pa ogorčeno obsodena.

Na željo nekaterih gospodov je dr. Kalan navzoče odbornike naprosil, da jn znajo imena obrekovalcev, ako so jim znana, da bi mogel dotičnike tirati pred sodišče in na ta način tudi tamkaj čuvati svojo čast. Izkazalo pa se je, da so se povzročitelji teh in sličnih obrekovalnih govorov znali spretno skriti. Nar. posl. Ivan Prekoršek je nato nevoljno pripomnil, da ljudje vedno veliko govorijo, ko pa se jih hoče klicati na odgovor, ali ko je treba prič za kako stvar, pa noče nihče več o tem kaj vedeti. V ilustracijo je omenil, da se je pomladi javilo, da se je baje nahajal Evgen Kvaternik v Celju, ko pa je zaradi te prijave bila preiskava, se je izkazalo, da je bila to le prazna govorica, in preiskava je ostala negativna. Odbornik sreski veterinar g. Maksim Šribar je tedaj izjavil, da mora vzeti v obrambo sreskega načelnika g. dr. Vidmarja, ki ga ne zadevne pri tem nobena krivda. Predsednik dr. Kalan je debato presekal s tem, da ta izjava ni na mestu, ker sreskega načelnika g. dr. Vidmarja sploh nihče ni omenil in tudi ni bil izrečen na njegov naslov nobeden očitok.

Kar kmalu po seji pa je nekdo žandarmeriji v Celju prijavil, da je na tej seji dr. Kalan trdil o žandarmeriji, da je bil Evgen Kvaternik večkrat v Celju, da sta policija in žandarmerija bili o tem vselej pravčasno obveščeni, da pa nista ničesar podvezli, tako da je mogel Kvaternik vedno nemoteno pobeigniti, zlasti da je bil v Celju 17. maja 1934, da sta bili policija in žandarmerija obveščeni, pa nista ničesar ukrenili, da bi ga prijeli.

Zadeva je bila na policiji preiskana, pri čemer se je ugotovilo, da gre za povsem izmišljeno ovadbo. Prišla pa je na željo dr. Kalana kljub temu tudi pred sodišče, da se stvar popolnoma razčisti.

Pri razpravi pred sreskim sodiščem so potrdili vsi zaslišani odborniki JNS, ki so bili na se »navzoči (ju)« lir Franc Lanič, advokat dr. Juro Hrašovec, odv. pripravnik Mirko Lovrec, postajni načelnik Janko Vranjek, nar. posl. Ivan Prekoršek, ravnatelj Albin Marčić, advokat dr. Dragotin Vrečko, direktor Fran Mravljak, le-karnar Andro Posavec, šol. upravitelj Franjo Voglar, ravnatelj Franc Turnšek, tajnik okrožnega odbora Drago Žabkar, ravnatelj Anton Zorko) soglasno, da dr. Kalan v ovadbi navedenih besed ni govoril, da on o žandarmeriji in policiji sploh ni ničesar govoril, ampak je le razčistil kleveto glede intervencije za Evgena Kvaternika, in da gre očitno za politično intrigo proti predsedniku stranke in proti stranki v očitnem namenu škodovati stranki. Tudi so priče izpovedale, da se dela z dotično obtožitvijo dr. Kalanu tem večja krivica, ker je on ob vsaki priliki naglašal in podčrtaval odlično delo žandarmerije in njenih organov.

Kot zadnja priča je bil zaslišan sreski veterinar g. Maksim Šribar. Izjavil je, da se na dogodke te seje ne spominja točno in da je po zaključku oficijelne seje, ko so se nekateri odborniki odšli, dr. Kalan pravil o tem da je bil Kvaternik v Celju in da tedaj oblasti ali policija niso bile na mestu. On Šribar, da je na to odvrnil, da je sreski načelnik g. dr. Vidmar v tej zadevi storil svojo dolžnost, na kar da je poslanec Prekoršek izjavil, da sreski načelnik ni bil mišljen. V ostalem je potrdil priča Šribar, da dr. Kalan inkriminiranih klev-

Zastopnike

iščemo za obiskovanje večjih industrijskih podjetij in železarn za prodajo izbornega predmeta, s sedežem v Ljubljani, Beogradu, Zagrebu in Sarajevu. Ponudbe pod »Visoka provizija 298« na »Propaganda« a. d., prej. Jos. Mosse, a. d. Beograd, pošt. pretinac 409. 9770

Zakaj uporabljam Puder Tokalon s smetanovo peno

V pudru Tokalon je čisti cold cream, stolčen v lepo nežno peno in potem zmešan z najfinejšim na zraku posušenim pudrom.

So. Miklavž dobro ve, da je Natis krema za britje

najboljša, najcenejša in najlepše darilo za gospode

LEPE GRUDI

Ali je Vaš zakon srečen? Ako mislite, da bi mogli svoje zakonsko življenje napraviti še bolj srečno, tedaj si nabavite takoj zelo interesanten in z mnogimi slikami opremljen katalog št. 3, nazvan Šola ljubezni. V njem so vsebovane pariške gumaste novosti za intimno zakonsko življenje, diskretne potrebščine za moderno damo in gospoda, zaščitna sredstva za gospe in gospode, zanimive pariške specialitete, pariške fotografije in drugi razni predmeti, ki so za vsak zakonski par nujno potrebni. Ta nad vse zanimivi katalog s številnimi slikami razpošiljamo diskretno v zaprti kuverti brez vsakega naslova (trdke za 10 Din. (Denar ali poštne znamke.) Prospekt »Salus Standard« za moško moč, patentirano mehanično sredstvo, izumljeno od zdravnika, ki pomore zanesljivo tedaj, ko vam je to potrebno, razpošiljamo diskretno za 10 Din (poštne znamke ali denar) v dobro zaprti kuverti brez vsakega naslova. Zastopstvo »Salus«, Zagreb 6-Jo. Samostanska ulica 11

Ljubi sveti Miklavž! Prinesi mojemu pridnemu otroku lepo knjigo!

Naroča se pri upravi »Žena in doma« v Ljubljani, Dalmatinova ulica 10. — Cena 30 Din. Naročnice »Žene in doma« jo dobe za 15 Din.

GOSTILNIČARJI! Nudite gostom najsijajnejše jugoslovensko BERMET-VINO. Črmino iz Fruške gore. V sodčkih od 50 litrov naprej ga pošilja B. MARINKOV, Sremski Karlovci, Fruška gora. Pristopajte k »Vodnikovim družbi«

Brez posebnega obveščila. Prenehalo je biti srce naši mami. Anci Matekovič roj. HRIBAR. Zemeljski ostanki drage pokojnice bodo prepeljani v torek, dne 4. decembra 1934 ob 14.30 popoldne iz hiše žalosti, Idrijska ulica 19, na pokopališče k Sv. Križu. Ljubljana, dne 3. decembra 1934. 9794. Rodbina Matekovič-Hribar.

Zalostni naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubi in dobri mož, oče in dedek, gospod Alojzij Glaser posestnik ter bivši dolgoletni predsednik krajnega šolskega sveta in občinski svetovalec v Rušah v ponedeljek, dne 3. decembra, po težkem trpljenju, previden s svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspal. Pogreb drugega pokojnika bo v sredo 5. decembra ob pol 11. uri na župno pokopališče v Rušah, kjer se bo obenem brala maša za dušnico. Ruše-Maribor, dne 3. decembra 1934. 9795. MARIJA, žena; JANKO in LOJZE, sinova; MARIJA in HILDA, snahi; vnuka, vnukinja in ostalo sorodstvo.

